

Georg Schede

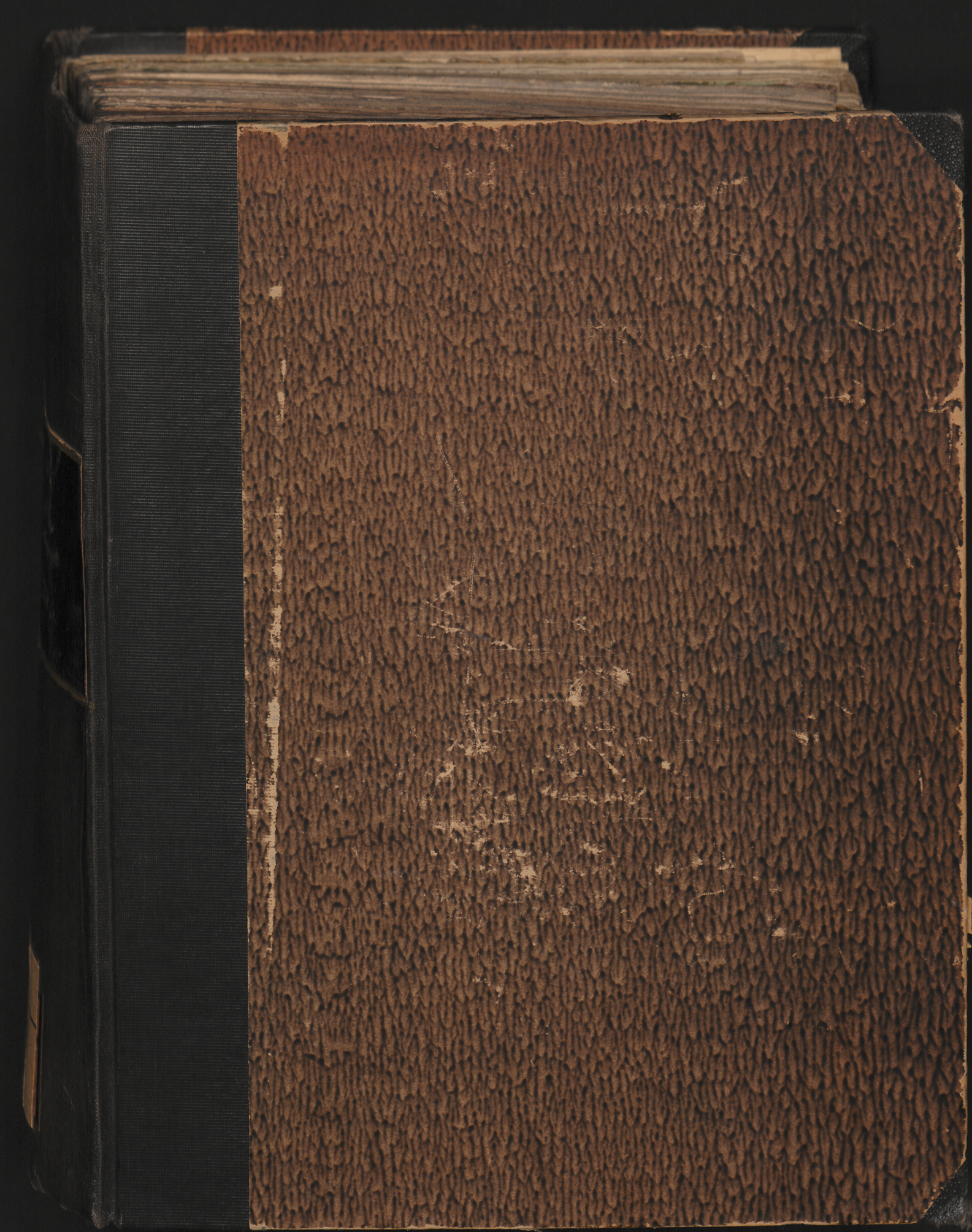
Benevolum Lectorum ad Oratiunculam De vitando pravo sodalitia In Discessu suo e Schola Gustroviensi In Academiam Balticam a Luca Willebrando Gustroviensi ad Diem VIII. Apr. hora IX. habendam

Rostochi[i]: Richelius, [1646]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn742549801>

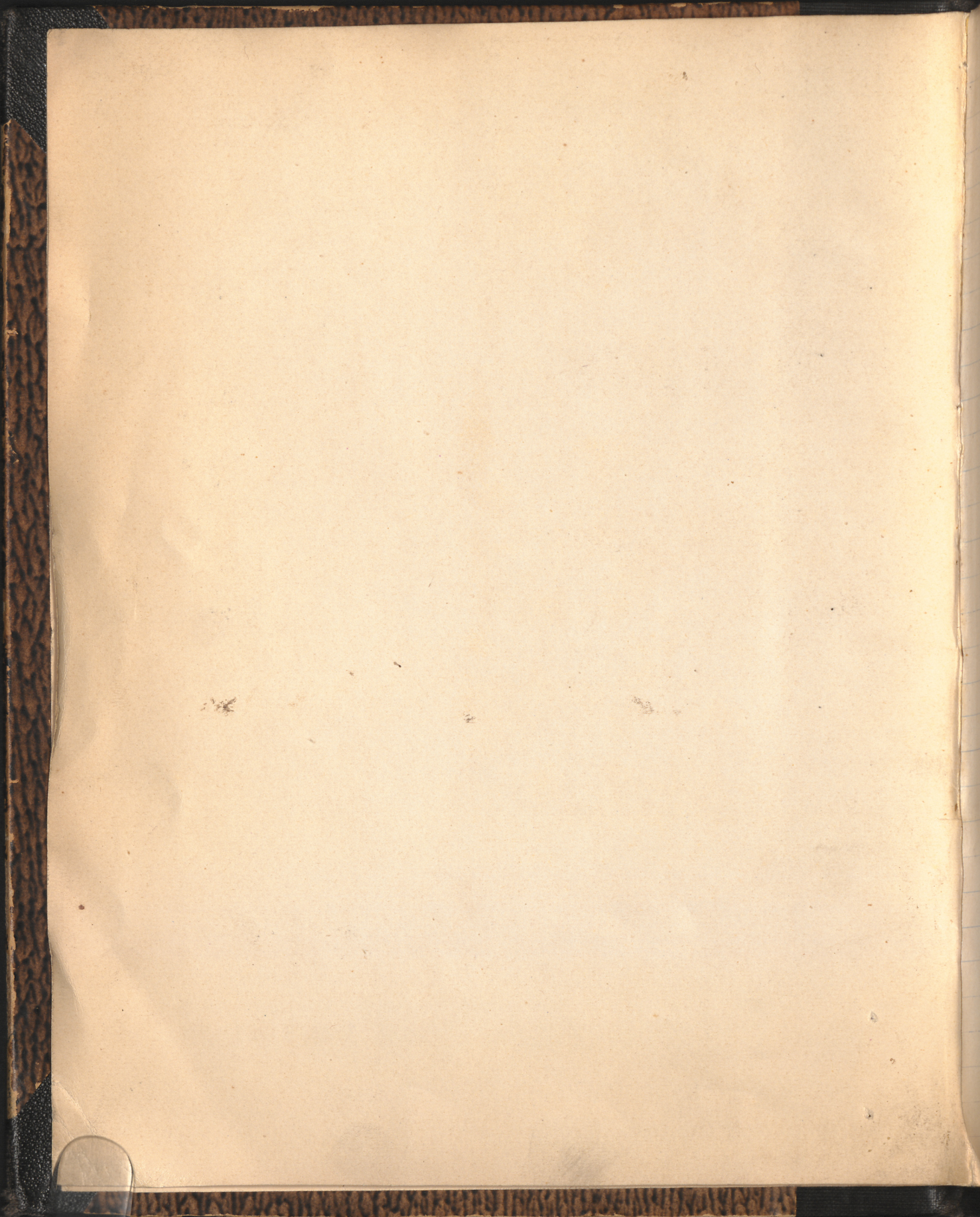
Druck Freier Zugang

DK-9453 (1)

*Ex
Bibliotheca
Academicae
Rostochiensis*

Inhalt:

(Progr. 1631) G. Schedius, Metaphrasis poet. Feschajahu proph. coniectionum.
Tumbria in obitum Gust. Adolphi Suec. reg. .. habita a G. Schedio, Rector Sch. Gustr. 1633.
Lemus Regius, Das ist Schmelde Klag: u. Trauer Schrift üb. d. Eintritt .. Gustr. Adolphi .. Autore G. Schedio. 1633.

Progr. 1646. (Lectorum ad ont. invitat Rector Sch. Gustr. etc)

1648.

1649 (Jan., März, Dec.)

1650. (1. Aug. II Nov.)

1652.

1653.

1655.

1658. (1. Oct. u. Von Lecture.)

1663.

Natales Reipublicae Meclenburgicae sacri. Gustr. 1666.)

Joh. Schultzeanus, de mysterio pietatis. mit Präs. G. Voigtii Gustr. 1671. (Vom Gedächtn.)

Hucht, Disp. log. de formali enunciationis redupl. et spec. sub prals.

G. Voigtii, Rectoris .. defendet. Gustr. (1671.)

Wagner, De oraculis Sibyll. sub pr. Voigtii .. def. Gustr. (1672.)

Progr. 1702. (Contra indifferentiam religionum.)

F. Otto, Theses log. resp. Daleke. Gustr. 1706. Editio II. 1710.

De veritate rel. christ. .. resp. Stark. Gustr. 1710.

In alterum jubilaum Lutherianum .. Gustr. 1717.

Laeculare laudis sacrificium .. datus a novellis Athenaei Gustr. Collegis. (1717)

Thesium misc. decadem .. moderante F. Ottone Rector. prop. D. Sandow. G. 1717.

Triumph. Lied .. 2. Luth. Jubel. Fest .. G. (1717)

Festum transl. Bild. Luth. germ. .. celebr. in urb. Richter. Gustr. Rector. (1719.)

Cantata .. (1719)

Progr. 2. Festum sac. II Augustanae Confessionis .. in urb. .. (1730)

Cantata .. (1730)

Progr. 2. Geburtstagfeier des Herzogs 1731. (Richter, De Henrico Leone)

1732. (Di Alberto et Johanne)

1733 steht ill. 885-7 1734. (De rebus Meclenburgicis)

Ms. Progr. 2. Geburtstagfeier d. Herzogs 1718 ff. u. a. siehe ill. 74.

Progr. z. Geburtstagsf. des Herzogs. 1735. (Richter etc.)

1736. (" ")

1737. (" ")

1738. (" ")

1739. (" ")

1741. (" ")

1743. (" ")

1744. (" ")

1745.

1746.

1747.

~~1848~~ *Leverii Darmu bucolicum* ed. Richter. 1747.

1749.

1750.

Philippi Julii Ducis Rom. diarium itineris ed. Richter. 1750.

4
Benevolum Lectorem

ad

ORATIUNCULAM

De vitando pravo sodalitie

In Discessu suo

è Schola GUSTROVIENSI

In Academiam BALTICAM

LUCA WILLEBRANDO

Gustroviensi

ad Diem ~~XIII.~~ Apr. hora IX. habendam

Honorificè invitat

M. GEORGIUS SCHEDIUS,

Scholæ Gustr. p. t. Rector.

ROSTOCHI

Typis Johannis Richelii, Sen: Typ.

118. 1646

Prisci Philosophi ab accidentibus Hominem descripturi, inter alia dicebant esse animal suâ naturâ communicabile & sociabile. Confirmat hoc Cicero: Naturâ, dicens, nos esse aptos ad cœtus, concilia, civitates. Hæc, cum sint nimis generalia, ut quæ potissimum concernunt principium omnis societatis, quo nomine Volaterranus dignatur Conjugiũ, unde postea alii status omnes, à quibus excluduntur illi, qui secessu & solitudine gaudentes moroso esse ingenio sucti sunt, ad quos in vitæ communis societatem convocandos plurimum industriæ posuerunt Philosophi veteres, Museus, Orpheus, Amphion & alii, missa facimus. Nobis hic sermo est de hominum genere, sibi per annos immaturos consulere nescio, quomodo illi, & quibus convivendum sit, quosq; sibi socios & sodales eligere, debeat. Verbum Dei, vera illa & certa lucerna pedibus nostris, certum modum in tesquis & salebris hujus vitæ sine pedum allisione progressuris monstrat, omnes juniores *καὶ ἡλικιω* ita informans: In quo Puer corriget viam suam? In custodiendo sermones tuos. Et alibi beatum prædicat, qui non ambulat in consilio impiorum, & in viâ peccatorum non stetit, neq; in cathedrâ pestilentiæ, aut irrisorum sedit. Quibus verbis tres facit gradus hominum, nisi maturè in viam salutis sese recipiant, certo certius periturorum. Primò occurrere cupit omni *ἐπιπορευ* & occasione i amicitiam cum improbris contrahendi, sub voce accessus sive ambulationis: Et si fortè per ignorantiam à viâ bonâ in malam deflexerint, ut retrò mox pedem ferant, Ideoq; statim subjungit. Qui in via peccatorum non stetit. Tertius gradus est sedentium, in quo ordine ponendi extremè improbi, qui se jam addixerunt malorum consortio, vitamq; mores, & consilia eorum participant. Hos sapientissimus Regis hujus pientissimi filius Salomon mox sub initium paræmiarum aurearum verbis compellat blandissimis; Fili mi, inquit, si te lacta-

lactaverint Peccatores, ne acquiescas. Et ne ambules cum eis, pedemq; tuum prohibe à semitis eorum. Ex his doctrinis, velut ex orà quâdam fontanâ hauser: Græcorum Philosophi & Poëtæ, quicquid reconditoris apud ipsos & nos hodie sapientiæ circumferunt. Non tamen diffiteor, multa ab ipsis mutata, multa cœno profano conspersa, nonnulla etiam ænigmati esse plenissima. Et huc non injuriâ referri posse videtur Pythagoræ illud: μή γινώσκω μελ' αἰετῶν. Hoc ænigma à pisce Melanuro desumptum, non ita simpliciter vult intelligi Plutarchus, ejus & aliorum interpres primus, ac si à pisce illo saxatili adeò nobis sit cavendum, cui est cauda nigra, vel nigræ in cauda maculæ; Sed potius, ut vitemus malorum consortia, qui primo quidem aspectu probi apparent, malitiosi autem quidam semper sub simulata probitate circumferunt. Quis non videt, verba Davidis & Salomonis ænigmati huic inclusa sententiam horum sub alienis verbis ob oculos ponere? Quid enim sunt hi pisces, maculis caudam nigris notati aliud, quàm improbi sedales, qui voce non rarò melleâ, veste ovillâ, vultuq; ad probitatem composito alios, hujusmodi fallaciarum nescios circumveniunt, regentes interim caudam, id est, vitia & improbitatem, quæ istis misellis, misere circumventis, tum demum patefcunt, quando ipsis ex malorum symplegade emergendi omnis ablata videtur occasio. Interpretatur idem Horatius: Hic niger est, hunc tu Romane caveto. In quos autem Poëta hoc ipsam detorqueat, videre illic licebit. Ex paucis, quæ dixi, liquere puto, hoc ænigma, licet de omni ætatis, omniumq; statuum hominibus dici mereatur; nulli tamen esse accommodatus, quam Adolescentibus, qui nullo discrimine habito sibi amicos legunt, parum hoc Pythagoræ curantes; nec, quid Cicero alicubi suadet; neminem nobis eligendum, cui nomen amici tribuamus, nisi quo cum prius modum salis absumpserimus; Hoc imprimis seculo, unde omnis exulat Candor, simulatio regnat,

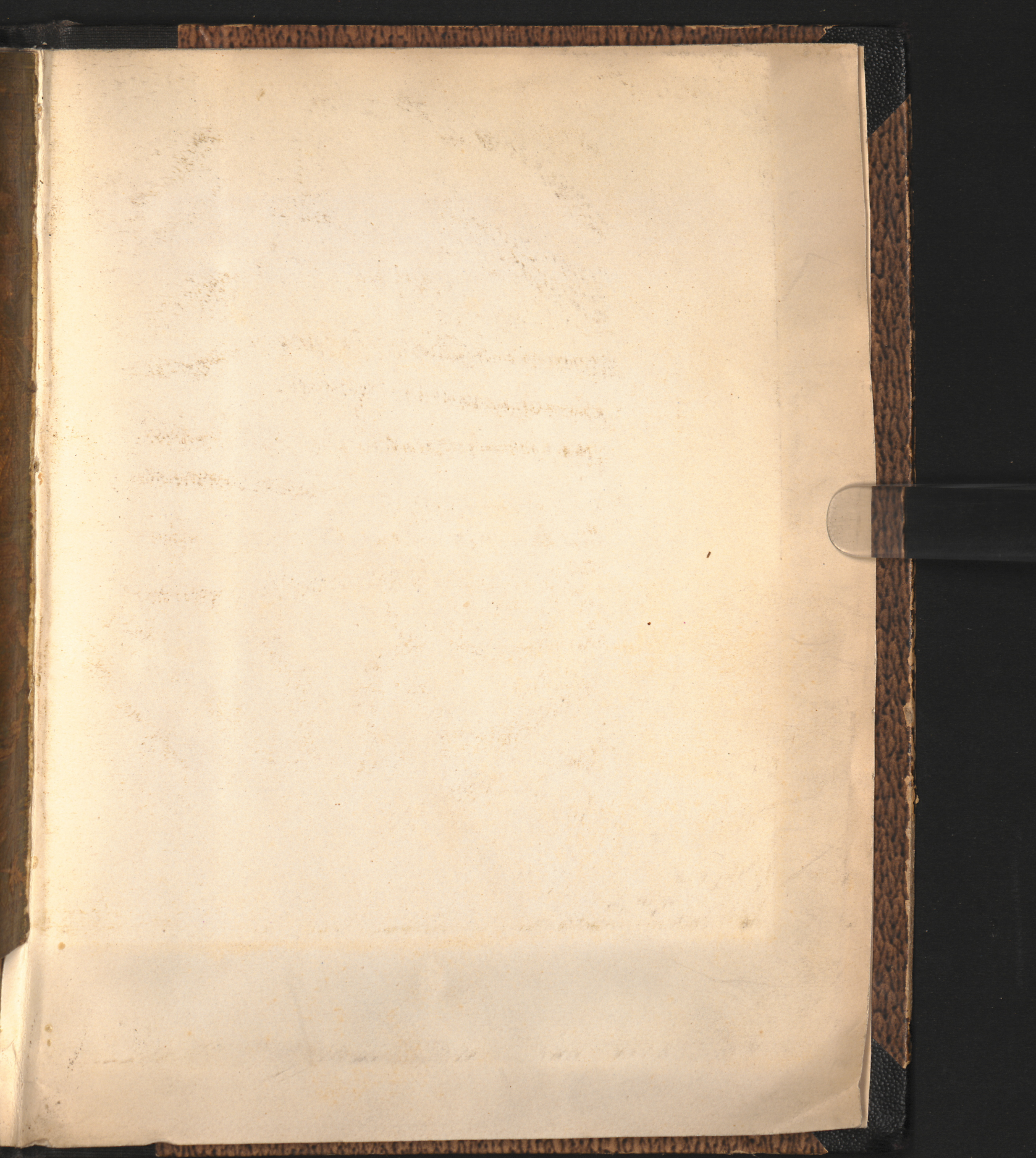
re-

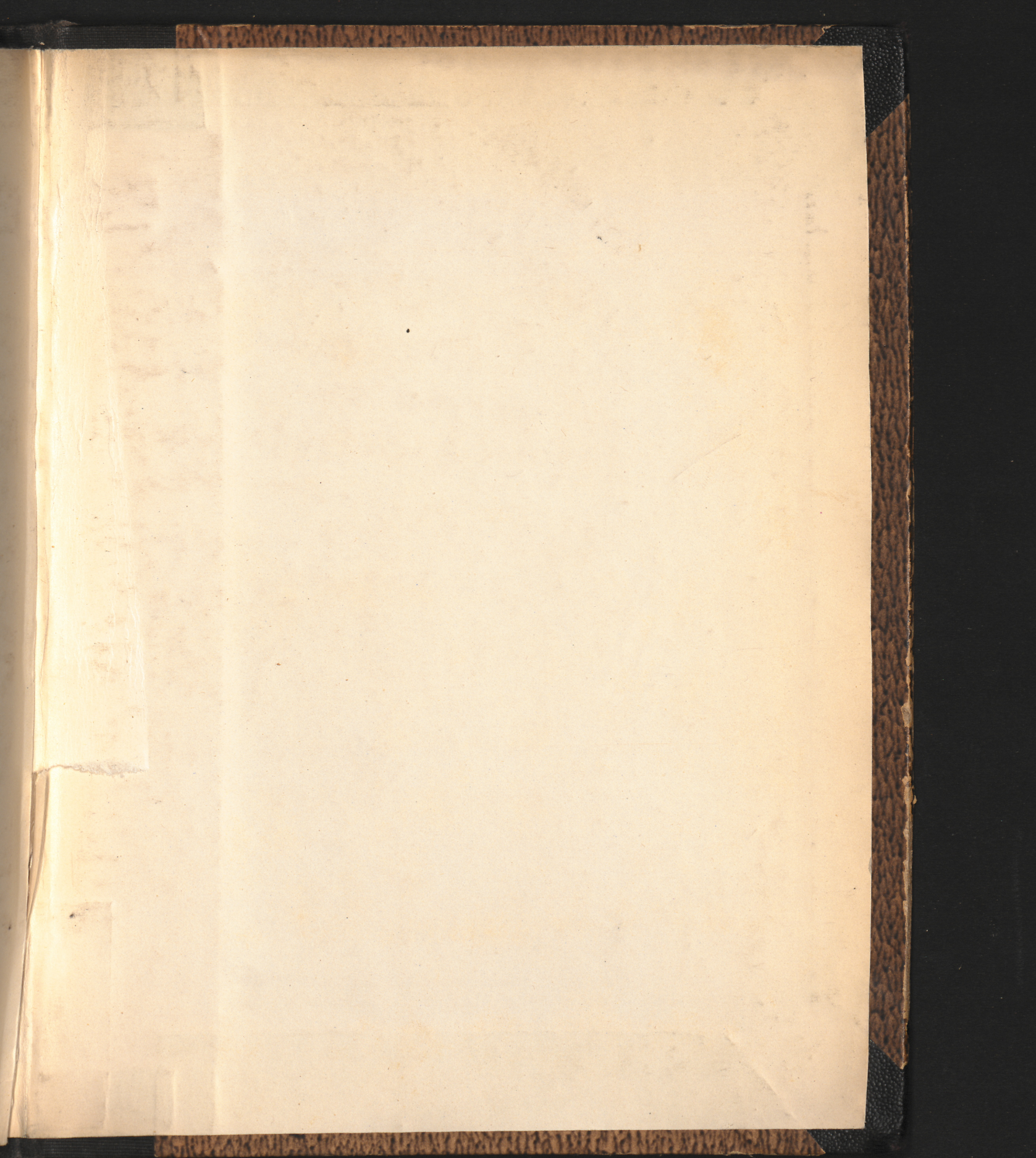
regnant insidiæ: Societas nulla tam sancta est, nulla amicitia
tam firma, in quâ quosdam malos reperire non liceat. Erant
in arcâ Noë octo saltim homines, & tamen unus illorum re-
pertus est reprobus, & incantator pessimus. Inter XII. Apo-
stolos Christi, erat Judas sui Magistri proditor, Petrus abne-
gator, adeoq; omnes fugitivi. Quis non dixerit Angelorum
confortium sanctissimum? Sed admixta Luciferi & Sociorum
defectio erat detestabilis. Adeo pauci ex multis amici sunt ho-
mini & DEO ipsi qui certi sint! Nos Davidem & Jonathanem;
Tobiam & Raphaëlē, Lælios & Catones, id est, optimos quosq;
nobis eligamus, quibus convivamus: Nigros vice versâ, i. e.
malos studiosè vitemus, ne & ipsi nigredine, i. e. vitiorum tur-
pitudine conspurcemur.

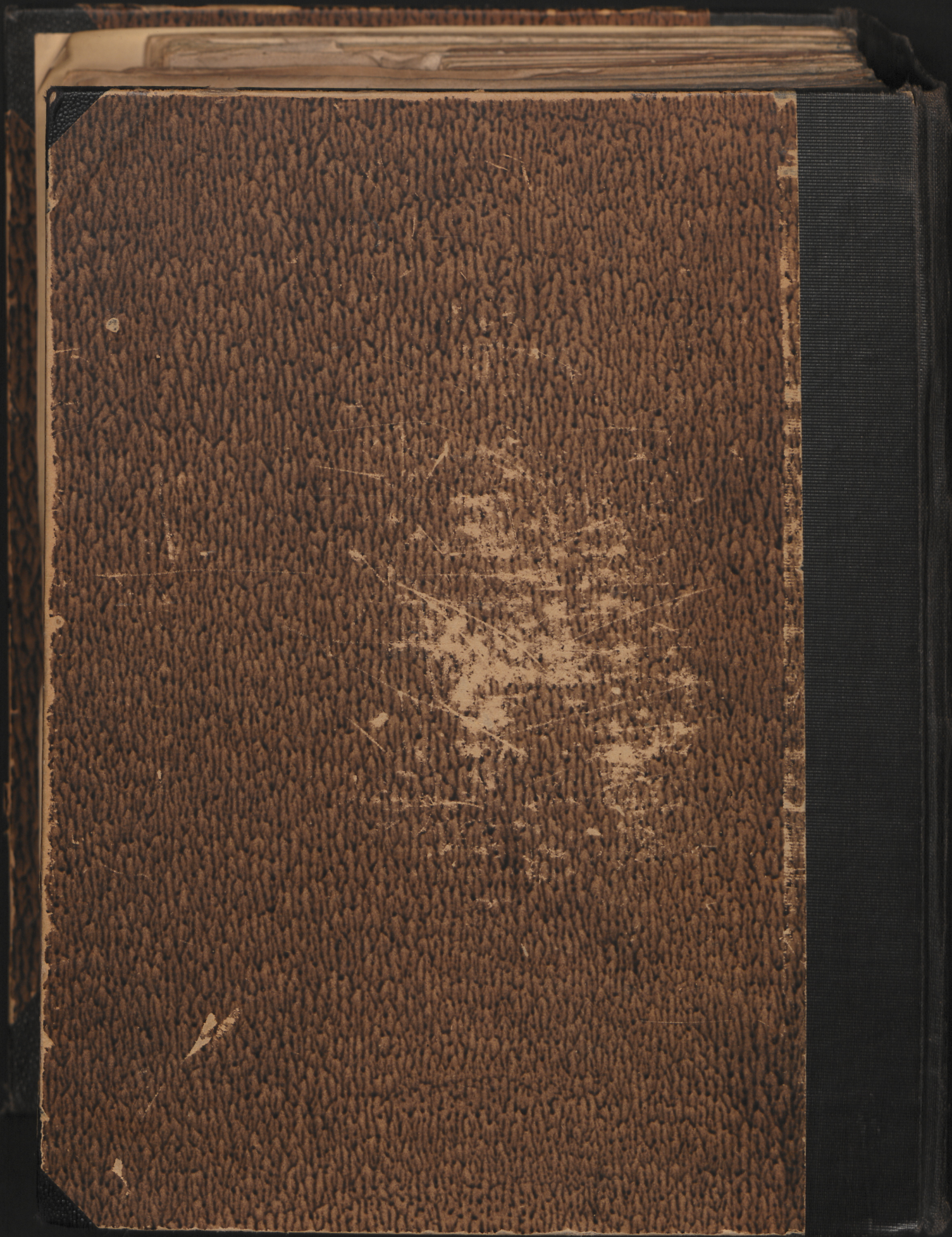
Et hæc de re VIRI NOBILISSIMI, MAGNIFICI, AD-
MODUM REVERENDI, AMPLISSIMI, PRUDENTIS-
SIMI, CLARISSIMI, HUMANISSIMI horâ IX. crasti-
ni diei **H XIII** Aprilis LUCAM WILLEBRANDUM
pluribus paulo audient differentem, qui hæc de re EOSDEM,
vi hujus intimationis omni animi submissione sollicitat, ut sibi
ultimò fortè in hæc Scholâ peroraturus, benevolos sese exhibe-
re, hujusq; materiæ recitationi interesse non graventur. Sa-
crificium hoc Musis erit gratum, quo cœteris hic manentibus
facem ad similem in discessu suo industriam præluere hic no-
ster destinavit.

GUSTROVI VII. Aprilis Anni **MD** **CCXLVI**.

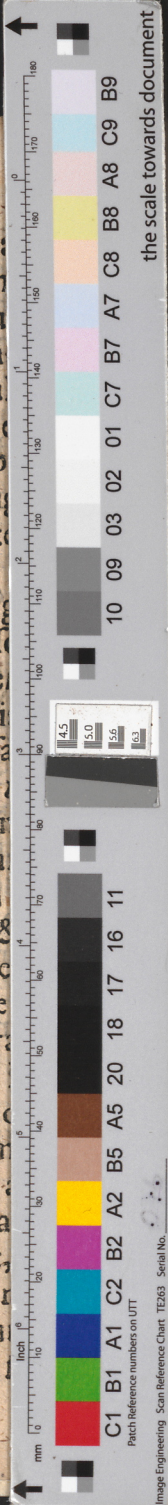
M. Georgius Schedius.

lastraverint Peccatores, ne acquiescas. Et ne
pedemq; tuum prohibe à semitis eorum. Ex h
ut ex orâ quâdam fontanâ hauser: Græcoru
Poëtæ, quicquid reconditoris apud ipsos & n
tiæ circumfertur. Non tamen diffiteor, mu
ta, multa cœno profano conspersa, nonnulla
esse plenissima. Et huc non injuriâ referri p
thagoræ illud: μή γαῖῶσαι μελ' αἰθέρων. Hoc æni
lanuro desumptum, non ita simpliciter vult int
ejus & aliorum interpret primus, ac si à pisce
nobis sit cavendum, cui est cauda nigra, vel nig
culæ; Sed potius, ut vitemus malorum confu
quidem aspectu probi apparent, malitiosi aute
per sub simulata probitate circumferunt. Qui
ba Davidis & Salomonis ænigmati huic inclusa
rum sub alienis verbis ob oculos ponere? Qui
sces, maculis caudam nigris notati aliud, quâr
les, qui voce non rarò melleâ, veste ovillâ, vu
tem composito alios, hujusmodi fallaciarum
veniunt, regentes interim caudam, id est, vitia &
quæ istis misellis, misere circumventis, tùm de
quando ipsis ex malorum symplegade emerge
ta videtur occasio. Interpretatur idem Hor
est, hunc tu Romane caveto. In quos autem
deterqueat, videre illic licebit. Ex paucis,
puto, hoc ænigma, licet de omnis ætatis, om
hominibus dici mereatur; nulli tamen esse
quam Adolescentibus, qui nullo discrimine ha
legunt, parum hoc Pythagoræ curantes; nec
cubi suadet; neminem nobis eligendum, cui
buamus, nisi quo cum prius modum salis absu
imprimis seculo, unde omnis exulat Candor,

a eis,
vel
ni &
ien-
uta-
natū
Py-
Me-
hus,
deò
ma-
imo
sem-
ver-
ho-
ni pi-
oda-
bita-
um-
tem,
unt,
bla-
niger
fam
uere
um
cius,
icos
ali-
tri-
Hoc
nat,
re-